

"ישיבישע בלאט"**"לאמדעס" ב"דף היום" בשו"ת ומ"מ****דף צה:**

1. **בדין מריקה ושטיפה**, עי' רש"י על התורה ויקרא ו' כא' דהוא כדי לפלוט את הנותר, וקשה הא לאחר יום היו נטל"פ ואינו אוסר מן התורה?

התשובות

1. **בר"ן על הר"ף ע"ז עו.** תי' דאמנם אינו אוסר אבל אותו עצמו יש דין לבער, והמאירי שם כתב דבקדשים שהקפידה התורה על אכילתם אין דין נטל"פ, ועי' ברא"ש שם סי' לו' שתי' דיש ה"ת שלא יהיה נטל"פ, ועוד כתב דע"כ גזירת הכתוב היא דהא בעי שטיפה בצונן אף שבכה"ת סגי בהגעלה, וע"ע חת"ס שו"ת יו"ד קידל, ובחוות דעת יו"ד צג' ביאורים סק"ב, ועי' כלי חמדה עה"ת שם שהביא מהלווית חן שכוון שבשר הקודש לא הסריח לכן אין נטל"פ, ושם ובשואל ומשיב אל' רמח" דחו דבריו, ועי' ח"י מרן הגרי"ז מעה"ק ח' יד' שלשיטת הרמב"ם הוא דין בפני עצמו ולא בשביל היתר איסור, אף שלמעשה גם היתר האיסור נעשה כשהתקיים דין זה.

הערות, הארות, ומראי מקומות

מדרבנן הוא, עי' אבני נזר או"ח תקלה' מה שהקשה מר"ה לב: שכשעיקר האיסור מן התורה גם בה"ת שהוא דרבנן אינו נדחה, ותירץ דהכא עצם ההכנסה היא המצוה מלבד הכיבוס, וע"ע דם זבחים מה שתירץ בזהבזה ועי' קרן אורה ומנחת חינוך שסג' ג **ברמב"ם פיה"מ כתב** דאחר שקרע הדין כיבוס הוא דרבנן, ועי' שושנים לדוד, שפת אמת, וסדרי טהרות מה שדנו בדבריו.

תוד"ה לא, עי' זבחי צדק שמתרץ כמה קושיות בתוס' על פי יסודו של הרמב"ן שהובא ברשב"א חולין קכג. שיש לחלק בין נקרע מאליו לקורע בידיים.

דרציף מרציף, עי' רש"י ותוס' ובהון עשיר על המשניות, וע"ע רמב"ם מעה"ק ח' כא' וברדב"ז שם, ע"ע במקדש דוד לא' ה' ובחזו"א קדשים קמא לז' ה'.

שיטת הרמב"ם בפיה"מ שפוחתו היינו ששוברו, ולאחר מכן מריקה ושטיפה היא רק דרבנן, ועי' באחרונים שושנים לדוד עה"מ, חק נתן, סדרי טהרה, ומקדש דוד לא' ה' איך מסתדר עם גירסת הגמרא שלנו.

מעיל שנטמא, ובאחרונים דנו אי שאר בגדי כהונה נמי אסור לקורעם אפילו לצורך כיבוס, עי' משנה למלך כלי המקדש ט' ג', ובמנחת חינוך קא' א', ובמרחשת ח"א ב' ה'.

וע"ע במרחשת ח"א ב' א' י' **שדן** למה אין עשה של כיבוס דוחה את הל"ת של קריעה, ועי' מנחת סולת מצוה קא' מה שישב.

עוד הארות במעיל שנטמא, עי' מקדש דוד לח' ב', ובמשך חכמה צו ד"ה תכבס.

תוד"ה מכניסו, הקשו שיתחייב משום ביאה במקצת, עי' מקדש דוד לח' א', ובמרחשת ח"א ב' ג' א-ג, ובתירוץ התוס' עי' מנחת חינוך קלח' י', וע"ע תי' בקרן אורה ובמנחת

שלמה תנינא קלט' ג', ובעיקר דין ביאה במקצת, עי' קובץ הערות סי' יט' שחקר בזה.

תוד"ה מעיל, במה שהקשו משבת מז, עי' קרן אורה, ועי' קה"י מו' יב'.

אגב אביהן חשיבי, עי' ח"י הגר"ח תיב' ב' מה שהוכיח מזה ששיעור שלש על שלש הוא דין שיעור ולא דין חשיבות גרידא של הבגד.

דם חטאת וכו' צריכין שבעת סממניו, עי' שפת אמת ומקדש דוד לא' ה' מנין דין זה.

שארין מכניסין מי רגלים למקדש, עי' באר שבע כריתות ו. מה שהוכיח מכאן שמי רגלים היינו כפשוטו, ועי' באילת השחר מה שדחה, ועי"ש ובערו"ל"נ מה המקור לזה.

ע"ב

דמבלע להו ברוק טפל, והרמב"ם מעה"ק ח' י' לא הזכיר תי' זה, עי"ש לחם משנה, צאן קדשים וברכת הזבח.

אחד קדשי קדשים ואחד קדשים קלים, ועי' מקדש דוד לא' ג' שמסתפק בשלמים מתי יהיה הדין מריקה ושטיפה שלהם לאחר זמן אכילה או בתחילת זמן הביעור, ועי' פלית יו"ד קג' ו'.

שיטת הרמב"ם מעה"ק ח' יד' דמועילה מריקה ושטיפה בכלי חרס שבושלו בהם קדשים קלים, (עי"ש ראב"ד דפליג), וכן דקדק התויו"ט מהמשנה, עי' טהרת הקודש, ובכל האחרונים תמהו איך מהני לכלי חרס הא אינו יוצא מידי דפיו לעולם, עי' רדב"ז שם הלכה יח', ועי' קרן אורה ומקדש דוד לא' א', וע"ע פלית צג' א', ובשער המלך חמץ ומצה ה' כג', וכן בחו"ד צג' ביאורים ב', ועי' ח"י מרן הגרי"ז על הרמב"ם שתי' לפי היסוד שדין מריקה ושטיפה עצמו הוא פועל הכשר בכלי עי"ש.

בכל בכלים שאין טעונין מריקה ושטיפה איתא בתוספתא י' ו' דבעי הדחה, וביאור הדבר, עי' באור הגר"א או"ח תנא' ח', עי' מקדש דוד לא' ובחזו"א קמא לז' ח', וע"ע שו"ת אבני נזר או"ח שסה', ובדין כלי גו"א עי' מל"מ מעה"ק ח' טו', ובחי' הגר"ח עמ' תנה'.

תוד"ה עירה, במחלוקת ר"ת ורשב"ם, ע"ע רמב"ן ע"ז עז:

כלי נחושת, עי' ש"ך יו"ד סח' לג', ועי' אגרות משה יו"ד ח"א סוס"י מב'.

תלאו באויר תנור, בפשוטו הספק בכל סוגי התנורים אף לענין הגעלה, אבל הרמב"ם מעה"ק ח' יד' הביא כל הספק גם לגבי כלי חרס לשבירה, עי' קרן אורה כאן בבאור דבריו, ועי' מהרש"ל ומהרש"א פסחים לז', ועי' חזו"א לז' א', ובמקדש דוד לא' ג', וע"ע בשפת אמת לדעתו איך הביאו ראייה מהמשנה איירי במריקה ושטיפה, ע"ע אן האזל, ועי' ח"י מרן הגרי"ז מה שביאר ברמב"ם על פי דרכו.

כיון דאיכא שיירי מנחות וכו', עי' לח"מ עהרמב"ם מעה"ק ח' יד' ובפלית קג' ו'.

תד"ה ואם, ע"ע חולין קיא: ברמב"ן רשב"א וריטב"א שם.

רב מוקי לה ההיא בשל מתכת, עי' ח"י רבינו דוד פסחים לז' וכן בצל"ח ושפ"א שם למה לא תירצו כן על רבה בר אהיליי.